

CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII PROFESOR...

MĂDĂLINA TOMESCU*

madalina.tomescu@gmail.com

Motto:

*«Arta supremă a profesorului este
de a trezi bucuria exprimării creatoare
și bucuria cunoașterii...»*

Albert Einstein

Abstract: *Being a teacher is a great responsibility. This job can not make by anyone and anyway.*

This is because the teacher works with a lot of souls.

This article attempts to demonstrate the importance of teacher work, but also need to promote the trades among young people.

Keywords: *teacher, value, art, duty, morality.*

Rezultatele de la examenul de bacalaureat din acest an au adus în discuție vinovăția cadrelor didactice. Ochii părinților, dar și ai celor din Ministerul Educației s-au îndreptat spre sutele de profesori care predau la liceu, dar și spre toți profesorii din România. S-au ridicat voci care au denigrat categoria profesională a cadrelor didactice și care au spus că acestea oricum nu produc nimic concret, de aceea învățământul nici nu merită finanțat. M-am întrebat dacă există cu adevărat o astfel de vină. Este oare profesorul singurul vinovat de aceste rezultate? Ce înseamnă să fii profesor?

A fi profesor... este oare o meserie ca oricare alta? Nu! Și aceasta pentru că un profesor nu lucrează cu lemn, tablă, materiale de construcții, cânepă... El lucrează cu suflete! Tocmai de aceea nu-și poate permite rebuturi, resturi aruncate la gunoi și nici timp pierdut. Căci timpul nu se mai întoarce înapoi, iar sufletul aruncat la gunoi rămâne acolo, oricât te-ai strădui apoi să repari greșeala.

---

* Conf. univ. dr., - Universitatea Creștină „Dimitrie Cantemir”, București.

Mulți cred că a fi profesor înseamnă doar a prezenta informațiile în fața elevilor sau a studenților, a evalua nivelul acestora și a-i ierarhiza prin note. **Profesia de cadru didactic este însă mult mai profundă, solicită calități speciale, care se pot forma și dezvolta doar dacă persoana respectivă dorește, cu adevărat, să fie profesor.**¹ Aceasta pentru că a fi profesor înseamnă să te dedici celor pe care-i educi, să ai sentimente pozitive față de ei, să le oferi respectul tău, să fii conștient că le influențezi viața și ești răspunzător pentru asta în fața lor, a părinților, a societății.

Un profesor adevărat nu se gândește numai la stăpânirea disciplinei lui, **ci, în primul rând, la felul în care studentul sau elevul folosește în mod independent ceea ce profesorul l-a învățat.**²

Sunt multe persoane care vor să devină profesori doar dacă nu se descurcă într-o variantă, **profesoratul să fie una din alternative.** Aceștia fac o mare greșeală. **Cariera didactică nu este o „manta de vreme rea”,** o urmezi numai dacă îți place, dacă ai vocație, nu doar atunci când viața te refuză în alte locuri. Este adevărat că, în multe domenii de activitate, ești răsplătit în mod egal cu efortul depus. În educație nu este așa; **dai întotdeauna mai mult decât poți obține. Ai în față 20-30 de suflete sau mai multe, de minți, de perechi de ochi și urechi, toate îndreptate cu încredere spre tine.**

Totuși, oamenii din păcate, se simt mult mai în siguranță vizavi de certitudine și nu față de cunoaștere.(Tudorel Butoi) Iată de ce după ce ajungi profesor nu te preocupi numai de predare, mai ai și alte îndatoriri, în special relațiile cu elevii și studenții. Astfel, ești preocupat să sădești în sufletele lor sentimente care să-i motiveze să abordeze învățarea cu mai multă deschidere. Unul din aceste sentimente este **încrederea în sine,** fără de care elevul nu poate avea succese în învățare. Acest sentiment pare să fie mai important decât coeficientul de inteligență. Procesul de educație îl solicită pe elev/student și, dacă nu are încredere în forțele sale, se oprește la fiecare greutate și i se reproșează că „nu învață”, deși cauzele sunt altele. Specialiștii au demonstrat ca școala „produce” învățare³, dar „producția” ei nu se realizează ca în celelalte domenii. Răspunderea este cu mult mai mare pentru că lucrăm cu oamenii. În fabrică, o piesă turnată greșit se retopește și se toarnă din nou. În educație, **un elev pierdut devine o problemă pentru societate,** de aceea toți ochii sunt îndreptați spre sistemul educațional și cerințele față de acest sistem sunt mai mari. Societatea apreciază un profesor

---

¹ Vasile Molan - *A fi sau a nu fi profesor* – Vezi:

http://www.tribunainvatamantului.ro/d_art.php?id=614&cat=69

² Ibidem.

³ Ibidem.

bun dacă „știe carte“. Aceasta este o condiție fără de care nu poți fi considerat profesor, dar **este important și cum exerciți profesia didactică**, în ce fel transmiți ceea ce știi, cât de mult antrenezi elevii în proces, cum îi transformi din obiecte asupra cărora se exercită actul educațional, în participanți activi la propria formare și educare.

Un bun profesor modelează mintea celor cu care lucrează. Li formează, le aranjează gândirea, îi învață *cum*, iar nu *ce* să gândească. Pentru aceasta profesorul are nevoie nu doar de răbdare, știință și inteligență, dar, mai ales, de dăruire. Tinerii lumii contemporane sunt pretențioși, poate mai pretențioși decât generația noastră, pentru că, spre deosebire de noi, ei au la dispoziție mai multe informații. Astfel că, tinerii noștri nu au nevoie să li se ofere informații (căci le găsesc și singuri pe Internet), ei au nevoie de acei oameni care să descopere comorile ascunse în sufletele lor și să le scoată la suprafață. Apoi să le folosească pentru binele tuturor tinerilor și al țării lor.

Cei care sunt hotărâți să îmbrățișeze cu sufletul și mintea această profesie sunt așteptați cu brațele deschise, dar ei nu trebuie să uite că ceea ce au învățat în facultate este doar începutul. **Profesia aceasta cere învățare permanentă**, având mereu în minte cuvintele lui Nicolae Iorga: „**Un secol de trăiești, un secol învață, dar nu mereu în aceeași clasă**“.

A fi un dascăl bun înseamnă să nu uiți că ai fost cândva tânăr. Trebuie să știi să treci diplomatic peste micile greșeli ale celor ce învață, să te bucuri împreună cu ei de succesele lor, să-i încurajezi continuu dându-le mereu aripi spre viitor. Trebuie să știi să aprinzi în sufletul fiecărui învățăcel și bucuria cunoașterii, dar și bucuria creației!